

מה רצו יוזמי הפעולה

להשיג - ומה הם השיגו?

נדי נייצח?

שוב אין אלו כנופיות של צעירי רים פרימיטיביים, החוצים את הי גבול, הורגים, מחבלים ובורחים. מיבצע מסוג פעולת "סאבוי" מחי ייב רמת גבוהה למדי של מישמעת ואימונים, אירגון וביצוע. התוקפים הצליחו לחמוק מבעד למסך אמצעי ההגנה המופעלים לשמירה על חופי הארץ. ביניהם אמצעים טכניים יקרים. הם הגיעו אל לב העיר המרכזית של ישראל. הם החזיקו שם מעמד במשך שעות ארוכות. עד שרובם נהרגו תוך כדי קרב. בו הצליחו לממש את האיום ולפוצץ את הבניין על יושביו. לעומת התקרבות זו ברמת הי תיכונן והביצוע של הפיראיון, לא ניכרה כל התקרבות ברמת התיכונן הנגדי הישראלי. מן הצד הי ישראלי הופעל נגד התוקפים הי אמצעי הפשע והכחתי-מתוחכם ביותר: החסרתעות. הוא ענה כי יוקר.

כבר דובר הרבה על הכישלון המעשי בהגנה על חוף תל-אביב. שבא לידי ביטוי בפעולה זו. איש לא יודה באחריותו לכך. אך יש להניח כי הליקוי עצמו יתוקן.

מוקרה העיוור כיוון את הפיראיון אל מלון סאבוי. הם נחתו במיקרה במקום שנחתה רצו במיקרה למקום שרצו. אותה יד מיקרית הצביעה על כמה בניי אדם. הוציאה אותם מאלמוניותם. המוקרה העניק לפראנדיה כיו לה ממדים של סימליות עמוקה. הנה מלון סאבוי. כאן ישב פעם מנתם בגין במחתרת, ופיקד על פעולות האירגון הלוחם שהמוסדות הציוניים, האנגלים וי הערבים כאחד גינו אותו כ"כנופייה טרור ריסטית" ונשבעו "לגדוע את ידו הפושעת". מנתם בגין הוא האיש שהחליט לי סוצף את מלון המלך-דוד, בירושלים, שי התמוטט וקבר תחתיו עשרות בני-אדם. מאז שקע מלון סאבוי, כמו שאר הי סמלים של תקופת גדולתו. הוא הפך מקום מיפגש לזוגות-לשעה. מקום שבו אירחו יצאניות את לפחותיהן. הנה גיבורת-הלילה. כוכבת לוי. היא בת בית במלון זה. מעורה ברחוב הירקון, וכל השוטרים שהשתתפו בפעולה הכירו אותה היטב. אישה זו הפכה לפתע ממל לכל הימה והחיוכי כציבור ישראלי. בפשטות המוכנת-מאליה של אדם

הפיראיון שולכד - והפיראיון שנתפס בסירה

מאה אורי אבנרי

לעומת זאת. לא דובר כלל על דלות הי מחשבה המיבצעית. על אובדן-הפעולה מול ההתקדמות ההדרגתית של האי-יב. אחרי כל פעולה כזאת. נשמעת הקריאה ההיסטרית לפעולות-הגמול. להפעלה טרור נגדי בקאהיר ובדמשק. לחתקה על "בסיסי המחבלים". עסקנים חסרי-ישע. החל בי ראש-הממשלה ובשרה-ביטחון וכלה באחד רון מוכרי חסוישים. מבטיחים כקולרי קולות. לגדוע את הזרוע הפושעת. "לבער את קווי המרצחים". להשיגם בכל מקום באשר הם". ועוד דיבריי-הבל מעין אלה. כל הדברים האלה כבר נוסו באופן מאי סיבי מחנות-הפליטים. המכילים את מיתר קנייה-הפיראיון. הופצצו בהתמדה. צה"ל כבר נחת בחוף בירות. פשט על בתים וי הרג בהם מנהלגים של אש"ף. השליחים הי פוליטיים של אש"ף בעולם נהרגו כפיטור נות. לבנון. סוריה ומצרים הופצצו. בתקרי פות שונות. בעומק.

כד הפעולות האלה, לא זו בלדי כד שגא הועיקו במאומה, אלא את חיוקו את מערכת הפיראיון. הי כסיפים המופצצים לא חרדו לפי עוף. במקום העסקנים החרוגים כאו אחרים, כישדוניים יותר, המרי ראד והתעזה של הפיראיון עלו כי התמדה.

אמיתי מידאה את התפקיד שהטיח לה על עצמה. ללא היסוס של רגע, באומקילב עזאלי. היא יצאה מן הבית הלכוד וחזרה אליו. מול פני הנשק הדרוך משני הצדדים. חבשה את סיצעי הלכודים והלכודים. קשי רה קישרי-אנזש עם האויב. וייתכן שהיא יכלה - אילו ניתן לה הדבר - להביא את הפרשה לסיום בלא הורגים. כאשר רואינה בטלוויזיה, נתגדי תה כאצילה-המזדה, בעלת ביסווי יפה ואמיתי, ללא שמק של זיות כי הבעה ובדיבור. כהשוואה אליה, ניראו שימעון פרס כמוצר סינתטי של יחסי-ציבור, ויצחק רבין כעסי קן המגבב מליצות.

הנה עוזי יאירי. קצין קרבי, שעבר ללא שריטה פעולות מסוכנות כשמימינו וי משמאלו נופלים חבריו. הוא גמשי אל מוקדה-הפעולה בצורה מיסטרורית. כאילו משכה אותו יד הגורל. מבלי שהיה לו תפי קיד בה. ונפל.

כד זה מעדה את הפעולה מודה מן המישור של אקטיביזם-חמה רי גיה, מעניק לה משמעויות סימי ליות עמוקות, כימעט ספרותיות. אך היה זה. בכל זאת, אקטי-מילחמה. בי אקט כזה, יש מנצח ויש מנוצה. מי ניצח בקרב זה?

היכן המחשבה הצבאית?

מ בחינה מיבצעית, בולט התייחסות הגובר של מילחמת-הפיראיון.

הגיורה היחידה שבה הצליחה ישראל לסגוע בפיראיון ולצמצם את פעילותה הי תה דווקא גיורת ההגנה הסטטית על הי גבולות. תוך שילוב עם מודיעין. פעולת סאבוי מוכיחה כי הפיראיון משתפרים גם בגיורה זו. וכי קשה לאטום את הארץ.